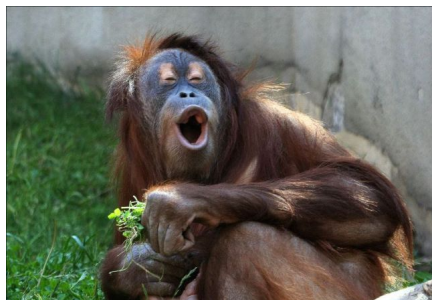

Cho đ n hôm nay, nhi u ng i v n oán trách, lên án c ng s n chuyên l t l ng, nói m t đ ng làm m t n o.

**“Đem đ i nghĩa đ th ng hung tàn
L y chí nhân mà thay c ng b o!”
(Nguyễn Trãi)**

Câu chuy n mà chúng ta nh c nh nhi u nh t là chuy n sau ngày 30 tháng 4, c ng s n thông báo sĩ quan c p úy “đi h c t p” m t tu n, và sĩ quan c p tá 15 ngày, nh ng sau đó đày đ a Quân, Cán, Chính VNCH trong các tr i t p trung ở các vùng thâm s n cùng c c đ n m i năm, hai m i năm và đã bi t bao nhiêu ng i ki t l c ph i ch t trong tù!

Tuy nhiên, n u chúng ta ch u khó nh l i và đi tìm, thì không có v n b n nào c a y Ban Quân Qu n VC th i đó thông báo hay n đ nh th i gian h c t p là m t tu n hay m i lăm ngày. H ch nói l p l là sĩ quan c p úy đ em theo ti n ăn cho “m t tu n,” và sĩ quan c p tá “15 ngày.”

Hi n lành, hi u bi t nông c n, hay ph ng đoán và suy lu n h i h t, tôi, là ng i vi t bài này, m t sĩ quan c p úy v i hi u r ng c ng s n t p trung chúng tôi l i đ h c t p chính sách m i trong vòng m t tu n. Là m t sĩ quan Chi n Tranh Chính Tr trung c p (c x em nh v y đi), đã biên t p nhi u bài v , ph ng v n nhi u tù binh CS, vi t nhi u slogan ch ng C ng trên sách báo và đài phát thanh mà ngâ th , hoàn toàn không hi u gì v c ng s n. Bu i tr a ngày 24 tháng 6, theo thói quen, tôi v n có m t gi c ng tr a, th c đ y vào kho ng ba gi chi u, h n m t ng i bà con cùng c p b c chung trong c xá kh n gói cùng đi trình di n. Trong ba lô cá nhân có m t cái m n dù, m t cu n sách không nh tên, hai b áo qu n, m t đôi dép, m t s ti n đ đóng ti n ăn cho m t tu n và đ ng b y gói mì ăn li n “Hai Con Cua” cho b y bu i sáng. Nh m i l n đi công tác, ra đi, tôi nói v i v : “Anh đi m t tu n v !” Cũng không hôn v hay xoa đ u con tr c khi ra đi.

Theo thông cáo c a chính ph Lâm Th i Mi n Nam (t c là MTGPMN) thì sau cu c chi n, sĩ quan và binh sĩ (Ng y) đ c cho tr v n i quê quán làm ăn, đó là trên v n b n, nh ng trong

thực tế, một cuộc chiến thù quy mô đã thực sự bắt đầu.

Đến nơi trình diện, chúng ta đóng tiền ăn thì ngay buổi chiều đã có những chiếc xe cộ của những nhà hàng Tàu nơi thị trấn Chợ Lớn như Soái Kinh Lâm, Đường Khánh... mang thức ăn đến với những món nhậu cơm chiên Đường Châu, Cá Chua Ngọt, Mì Xào... chia cho anh em theo thị trấn toán, phòng dùng bữa. Nếu như có bà vợ nào lo lắng cho sự phân chia chúng, đường lối bên kia đường, thây vầy cũng yên tâm, thì nay vợ ngu yên. Những ai đang còn nghe ngóng, hãy nghi chúng ta đi trình diện thì cũng “hồ hởi” háng háng vào rồi. Ai cũng cho rằng “Cách Mạng” chu đáo, bày ngày “tổm b” như thế này, đi “học” về chắc lên cân.

Sau một tuần trôi qua, rồi sau một tháng, khi đã bắt sự bày, trong một lần chuyển trọ với những người bị tù cùng hoàn cảnh, tôi bày tỏ ý kiến về chuyển chúng ta có thể bớt tập trung, giảm giờ lâu dài chứ không phải một hai tuần như nhiều người đã tin tưởng. Trong số bị tù, có người đã không đồng ý với nhận định của tôi, tin tưởng vào lời hứa của ban cai tù, y cho là tôi đã làm một tình thân anh em, hung hãn bức tử và toan đánh tôi, vì tôi là người đã nói người của tôi những đi mà họ tin tưởng: “học tập” vài tháng rồi về!

Nhà tù chúng tôi nên nêu hiểu và đoán chúng: “Học tập tốt, lao động tốt” sự đồng cảm và sum họp với gia đình. Do đó đám tù khi lên lớp “học tập”, khi mà thì đem người mình nhận thì, sự sàng lọc từ bên bè, đường ngũ chúng ta thành khi khai báo, lúc “lao động” thì làm việc trên ghế, tranh thủ đồng cảm của làm “tiền thân,” những cuộc cùng với hay là do chuyển đâu đâu! Nếu có năm bày chúng ta học vàng dát lót tập trung những thì may ra.

Bên ngoài nhà tù thì gia đình, vợ con những người tù “cười to” đồng cảm những hôm họ về nhà, khuyến khích bày bày nhau đi vùng kinh tế mới cho chúng mau về sum họp gia đình, những cuộc cùng một nhà, một thị trấn, thân tàn, ma dơi, lâm vào cảnh khi cùng.

Đi làm thây thì chia toán, phân lô, cán bộ hô hào “làm sự nghiệp sự,” toán nào làm xong, dứt chuyện thì đồng cảm về nhà trước. Ai cũng làm việc trên ghế vì mà già con dơi nhà, những làm xong phần mình thì đồng cảm “đi” sang làm cho toán khác, “đoàn kết đồng cùng nhau thì bày!”

Bên trong trại tù, có tin đến là sự chuyển trại, thì trước hàng tù tập họp, cán bộ trại thì sự ng thây chuyện là không bao giờ chuyển đó có thể xảy ra, những ngay thì hôm đó thì trại tù đồng cảm như chuần bày khăn gói... lên đường.

Bên trong nhà tù “cười to” cũng với trò này, anh nào làm sự đồng cảm nghiệp sự, những xong chuyện thì sự có việc khác làm thì bày, “những sông công tù,” biết bao giờ cho hết việc làm.

Tất Mưu Thân Hu, Việt Cộng kêu gọi viên chức VNCH ra trình diện, lần thì như tuyên truyền qua loa xong cho về nhà, lần thì hai học tập sự sai lầm cho về. Do vậy, những người còn ở nấu trốn tránh gọi nhau ra trình diện, những lần thì ba cũng là lần cùng, và là lần về... một chôn tập thể!

Ông Nguyễn Văn Thiệu đã có một câu danh ngôn để đời: “Đừng nghe những gì chúng tôi nói...” tuy ai cũng khen ngợi câu nói này, nhưng lần thì thất bại, mau quên, như đồng cảm một lần, những những lần sau lần không như! Cuộc cùng chúng ta đến là những “cô bé choàng khăn đỏ” ngày

Tội ngu

Tác Giả: T&#p Ghi Huy Ph&#ng
Thứ Ba, 15 Tháng 5 Năm 2012 13:36

tho, c&# tin, thi&# u kinh nghi&# m tr&# c con cáo già c&# ng s&# n!

Nh&# ng gì mà c&# ng s&# n nói thì ph&# i hi&# u ng&# c l&# i hay hi&# u m&# t cách khác. Hi&# p đ&# nh ký ch&# a r&#o m&# c trên bàn tho&# ng thuy&# t thì ngoài m&# t tr&# n chúng đã vi ph&# m. L&# nh h&# u chi&# n m&# i có hi&# u l&# c thì l&# c l&# ng c&# ng s&# n đã n&# s&#ng t&# n công. M&# u Thân là m&# t bài h&# c l&# ch s&# tr&# b&# ng máu quá đ&# t.

Phát ngôn viên chính phủ trong các cuộc họp báo thì nói ng&# c đ&# che gi&# u s&# tho&# t m&# t cách tr&# tr&# n. Năm 2008, phóng viên AP ở Hà Nội, Ben Stocking, 49 tuổi khi đến chụp hình chuyên tranh chụp đ&# t đại gia giáo dân và chính phủ c&# ng s&# n, đã bị “đánh đ&# m, bóp c&# và đ&# p vào đ&# u, t&# ch thu máy ảnh,” có ch&# ng c&# b&# ng hình ảnh và nh&# ng đ&# n phim thu hình, nh&# ng phát ngôn viên Bộ Ngoại Giao Việt Nam vẫn ch&# i ph&#ng là không h&# có v&# hành hung này.

Trong vụ Văn Giang, hai ký giả bị đánh tàn nhẫn thì chính quy&# n cho đó là nh&# ng đ&# n phim gi&# t&# o đ&# c ghép vào! Mô t&# m&# t v&# máy bay cháy, thì chúng nói có khói bốc lên nh&# ng không ph&# i cháy! Ngay ng&# i đ&# i đi&# n chính phủ còn ăn gian nói đ&# i mà không h&# bi&# t ng&# ng nên xã hội ngày nay đã m&# t h&# t đ&# o lý. Chân thật, ngay tho&# ng luôn luôn ph&# i ch&# u thi&# t thời, nên con ng&# i ph&# i ch&# y theo gian trá, l&# n l&# o đ&# s&# ng còn.

Chúng ta thua vì chúng ta s&# ng có đ&# o lý, ngay tho&# ng.

Chúng ta c&# hô hào “Đem đ&# i nghĩa đ&# tho&# ng hung tàn, l&# y chí nhân mà thay c&# ng b&# o,” nh&# ng rút cuộc hung tàn, c&# ng b&# o đ&# b&# p chuyên đ&# i nghĩa, chí nhân. Đ&# ng Thu H&# ng đã t&# ng cho r&# ng: “Ch&# đ&# chi&# n tho&# ng cuộc chi&# n ch&# ng qua ch&# là m&# t tho&# ch&# man r&# !”

Đ&# n hôm nay tôi vẫn ch&# a quên đ&# c chuyên khăn gói mang theo b&# y gói mì “Hai Con Cua” dành cho b&# y ngày “h&# c t&# p,” tr&# thành b&# y năm tù c&# a tôi.

Sau b&# y năm tù, tôi đ&# ng cay nhẫn ra cái t&# i c&# a mình: tội ngu!